Jestliže § 3 tohoto nařízení praví, že nabývá účinosti dnem vyhlášení se zpětnou platností ode dne 1. ledna 1919, jest stanovení tohoto termínu pouhým důsledkem toho, že příspěvky pojistné, po 1. červenci 1919 splatné, jsou ve smyslu § 21 úraz. zák. příspěvky placenými za předcházející příspěvkové období, t. j. za dobu od 1. ledna do 30. června 1919.

Se zřetelem k tomu, co bylo zde uvedeno, nemohl nss uznati, že by tímto ustanovením § 3 nař. č. 665/1919 byl překročen rozsah nařizovací moci, kterou zákon z 10. dubna 1919 č. 207 Sb. podle svého obsahu a patrného úmyslu a podle znění čl. XX nařizovací moci chtěl vymeziti.

Nemůže býti důvodnou uznána ani námitka, že zařadění — jak se stalo — odporuje předpisu § 14 úraz. zák., protože zařazení to, které bylo učiněno podle nař. č. 665/1919, má svůj zákonný podklad v zákoně č. 207/1919, který — jak bylo vyloženo — zařadění hornických podniků do nebezpeč. tříd a procent se zřetelem k nové úpravě úrazového pojištění od 1. července 1919 činil nutným, a nešlo o pouhou revisi rozdělení ve třídy nebezpečenství a ustanovená procenta, jak ji má na mysli odst. 6 §u 14 úrazového zákona.

Ovšem také nejde o nějaké přeřadění podniku do jiné třídy nebezpečenské nebo do jiného procenta nebezpečí ve smyslu § 20 úraz. zák., nýbrž o výrok, kterým se horní podnik stěžující si firmy na základě nařízení č. 665/1919 — jak bylo dovozeno — v mezích zákona vydaného, v rámci pojištění u teritoriální úrazové pojišťovny poprvé do nebezpeč. třídy a nebezpeč. procenta zařaďuje.

Č. 5720.

Administrativní řízení. — Nemocenské pojišťování (Slovensko): Ve stížnosti do výkonu uhražovací exekuce pro nedoplatky nemocenských příspěvků pojistných nelze již vytýkati nedostatek exekučního titulu.

(Nález ze dne 29. května 1926 č. 11.489).

Věc: Samuel P. v T. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o exekuční vymáhání nemocenských příspěvků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Platebním příkazem z 10. září 1924 předepsala okr. dělníky pojišťující pokladna v T. st-li 3500 K 89 h nemoc. poj. příspěvků k zaplacení do 8 dnů. K vydobytí této pohledávky provedena dne 24. prosince 1924 exekuce zabavením nemovitostí st-lových. St-l, jenž při zájmu byl osobně přítomen, byl o provedené exekuci vyrozuměn výměrem pokladny z 3. ledna 1925, doručeným mu dne 8. ledna 1925. K dražbě nařízené na 2. března 1925 nedošlo, poněvadž st-l vymáhanou pohledávku složil téhož dne u notářského úřadu v T. O určení dražebního termínu byl vyrozuměn dne 25. února 1925.

Dne 5. března podal st-l na výkon uhražovací exekuce stížnost na župní úřad v Turč. Sv. Martině u jmenované okresní dělníky pojišťující pokladny, namítaje, že exekuce proti němu nařízena býti nemohla a exe-

kuční řízení je neplatné, poněvadž plat. příkaz mu vůbec doručen nebyl. Stížnost tu zamítl župní úřad výměrem z 23. března 1925 jako opožděně podanou, tudíž nepřípustnou dle § 28 uh. nař. min. č. 4790/1917 M. Pr. z těchto důvodů: »Proti provedení dražby není stížnost přípustná. Co se týká exekučního pokračování, exekuce byla dne 4. prosince 1924 proti st-li provedena a on teprve dne 5. března 1925 podal u žup. úřadu stížnost, t. j. až po uplynutí v § 28. uh. min. nař. 4790/1917 M. Pr. stanovené lhůty.«

Výměr ten potvrdilo v cestě instanční žal. min. nař. rozhodnutím na základě jeho důvodů.

O stížnosti uvážil nss toto: — — —

Stížnost vytýká, že vzhledem k předpisu § 28 cit. nařízení lze podati stížnosti proti licitačnímu pokračování, tak že výrok žal. úřadu, že proti provedení dražby není stížnost přípustna, postrádá zákonného předpokladu.

St-l má potud pravdu, že dle cit. § 28 min. nař. č. 4790 z r. 1917 lze i proti nezákonnostem draž. řízení stížností zakročiti. Během řízení — v podaných stížnostech na exekuční výkon — vznášel však jedinou námitku, že na základě plat. příkazu, exekutu nedoručeného, nelze provésti ani exekuci, ani dražbu. Tím vytýkal nedostatek exekučního titulu čili nedostatek předpokladu pro zahájení exekuce. Takovou námitku lze ovšem uplatniti jen v preklusivní lhůtě § 28, počítané od zahájení exekuce a jest nepřípustno ji vznášeti po preklusi, již nastalé, stížností proti dalším exekučním krokům, jež nejsou než článkem exekučního řízení již pravoplatně zahájeného.

Za tohoto stavu věci mohl žal. úřad právem zmíněnou námitku odmítnouti jako nepřípustnou.

Č. 5721.

Vyvlastnění. — Administrativní řízení (Slovensko): I. * Zákonem z 18. března 1924 č. 72 Sb. o přesunu příslušnosti ve věcech vyvlastnění na Slov. a Podk. Rusi podle zák. čl. XLI : 1881 není dotčena plná moc daná vládou podle § 14 zákona č. 64/18 Sb. ministru pro Slov. — II. Předpisy zákonů o stav. ruchu nebyla dotčena ustanovení zák. čl. XLI : 1881 o vyvlastnění.

(Nález ze dne 31. května 1926 č. 10.310.).

Věc: Karel a Karolina H. a spol. v Bratislavě (adv. Dr. Rud. Bloch z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska (vl. r. P. Poničan) stran vyvlastnění.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Rozhodnutím z 18. prosince 1924 udělil min. pro Slov. — k žádosti min. veř. prací a min. sprav. — na základě bodu 11 § 1 a § 5 zák. čl. XLI : 1881, pokud se týče bodu 1 § 1 zák. č. 72/1924 a § 14 zák. č. 64/1918 čsl-ému eráru vyvlastňovací právo za účelem získání pozemků ke stavbě budovy sedrie v Bratislavě mezi ulicí T-ovou a Z-ckou. Výnosem z 23. prosince 1924 nařídil župní úřad v Bratislavě